

[Korsgaard.]

end det er nu, men at det tværtimod ganske automatisk vil betyde, at den Arbejdsløshed, vi for Øjeblikket har, i hvert Fald vil blive forøget. Naar derfor det ærede Medlem siger, at vi skulde kunne fjerne Erhvervs-krisen ved at nedsætte Militærudgifterne, ja, saa er det en Paastand, der er lige saa dristig som den, det ærede Medlem Hr. Krag har ment det betimeligt at fremsætte i sine — maaske ogsaa „Nytaars“ Betragtninger.

Men jeg vender tilbage til den Forespørgsel, der er stillet, og det, der i snævrere Forstand knytter sig dertil. Venstre kom altsaa paa Grundlag af det konservative Folkepartis Fremgang til Magten igen i 1926, og vi var da indenfor konservative Kredse i al Almindelighed af den Mening, at saa kunde vi dog gaa ud fra, at Lovene vilde blive gennemført loyalt, saa længe Venstre havde Magten. Ved Valget i 1926 skete der jo bl. a. det, at Ole Bjørn Kraft blev valgt; han havde militære Forbindelser, som han benyttede sig af, og han kom til Partiet og erklærede, at saaledes som Lovene gennemførtes, specielt med Henblik paa Flaaden, kunde man ikke paa nogen Maade sige, at de blev gennemført loyalt. Vi gik til Venstreministeriet vistnok i alle tre Samlinger 1927, 1928 og 1929, og vi fik jo ogsaa visse Forhøjelser; vi fik i hvert Fald den Forstaaelse, at Ministeren, daværende Minister Brorsen, var af den Mening, at med de paagældende Forhøjelser vilde Lovene af 1922 være praktisk talt loyalt gennemført.

Se, dette er Baggrunden for, hvad vi oplevede i de to første Aar, men een Gang kommet paa Spor efter, at vi ikke kunde stole paa Venstre i dette Spørgsmaal, vil det forstaaes, at vor Tvivl blev større og større, og at vi mere og mere — stik imod, hvad der egentlig burde være Sædvane her —, paa egen Haand, gennem Medlemmer, der havde de fornødne Forbindelser, maatte skaffe os Viden om, hvorledes egentlig de paagældende Love blev gennemført. Det viste sig da for os mere og mere tydeligt, at der aldeles ikke var Tale om nogen loyal Gennemførelse af Lovene, og det førte som bekendt til, at vi paa et vist Tidspunkt ikke vilde paatage os Medansvaret for at fortsætte. Der er heroverfor blevet sagt, at vi bærer Ansvaret for, at det for Forsvarssagen i Øjeblikket ikke ligger bedre, end det gør. Er det dog nu ikke at vende Tingene fuldkommen paa Hovedet? Kan man ikke have Lov til i dette Land at tro paa, at et Parti, som selv fremsætter For-

slag til en Lov, vil gennemføre denne Lov loyalt? Jeg gad dog vide, hvorledes Samfundet overhovedet skulde se ud, hvis man ikke havde Lov til at drage en saadan Slutning. En sørgelig Kendsgerning er det imidlertid, at vi aldrig skulde have draget en saadan Slutning. Naar man fra Venstres Side vil — ja, jeg ved ikke, hvad man skal kalde det — gøre Forsøg paa at fremstille sit Medansvar som ikke saa særdeles stort, har man ligesom villet sige, at det var en tilfældig Regnefejl i Loven af 1922. Jeg skal paa ingen Maade benægte den Mulighed, at en eller flere Tjenestemænd i Ministeriet kan have regnet forkert og givet Oplysninger eller være gaaet ud fra Forudsætninger, som senere maatte vise sig ikke at kunne holde, men selv om saa er, maa jeg paa det bestemteste paastaa, at det maa være den til enhver Tid siddende ansvarlige Regerings Sag at følge en saadan Udvikling, ikke mindst da der jo fra mange Sider paa et meget tidligt Tidspunkt blev hævdet, at de Tal, man regnede med, ikke kunde holde, og jeg maa paa det bestemteste hævde, at det maa være den siddende Regerings Pligt først og fremmest at gaa til det Parti, som har Medansvaret for Lovens Gennemførelse, og fortælle, at saadan og saadan ligger Forholdet. Jeg maa ogsaa finde, at selv om den ikke i sin Tid har været med til at gennemføre en Lov, er det alligevel den til enhver Tid siddende Regerings Pligt at opfylde Loven loyalt, saa jeg maa for saa vidt hævde, at den nu siddende Regering i Virkeligheden har ganske den samme Pligt som den tidligere Venstre-regering, men nægtes kan det dog fornuftigvis ikke, at det følelsesmæssigt maa virke stærkere, at ikke en Gang den Regering, som selv gik ind for Forslaget, har villet gøre, hvad der laa i menneskelig Magt, for at gennemføre Loven loyalt.

Som sagt, vi har gennem de Aar, der er gaaet siden 1927, mere og mere faaet Indtrykket af, at Lovene ikke blev gennemført loyalt, og nu har vi altsaa stillet en Forespørgsel til Forsvarsministeren. I Finansudvalget ligger der en Skrivelse foranladiget af det afholdte Samraad, og i Finansudvalget har den højtærede Forsvarsminister givet visse Oplysninger om den Situation, hvor i vor Hær og Flaade befinder sig. Jeg skal ikke her komme ind paa en større Udredning deraf, alene af den Grund, at jeg ikke kan huske de enkelte Tal, men jeg maa have Lov til at sige, at det af disse Oplysninger fremgaar, at Hærens Udvikling i hvert Fald saa nogenlunde kan siges at være i Overensstemmelse